

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudkyň JUDr. Milady Haplové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: R. V.**, zastoupen JUDr. Alexandrem Belicou, advokátem, se sídlem Smetanovo náměstí 7, Ostrava - Moravská Ostrava, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 61 Az 212/2004 - 24 ze dne 22. 8. 2005,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému advokátu JUDr. Alexandru Belicovi **se přiznává** odměna za zastupování v částce 1075 Kč; bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 61 Az 212/2004 - 24 ze dne 22. 8. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 3319/VL - 07 - HA14 - 2004 ze dne 29. 11. 2004, jímž byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen 3. 9. 2005. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost adresovaná Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě byla stěžovatelem podána dne 7. 9. 2005, ale u Městského soudu v Praze. Ten ji dne 26. 9. 2005 postoupil Krajskému soudu v Ostravě.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty

nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se pak kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, v posuzovaném případě tedy šlo o Krajský soud v Ostravě. Lhůta k podání kasační stížnosti je však zachována i tehdy, byla-li kasační stížnost podána přímo u Nejvyššího správního soudu. Napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat. V poučení napadeného rozsudku se totiž v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 soudního řádu správního (s. ř. s.) správně uvádí, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení a též se v něm správně v souladu s ustanovením § 106 odst. 4 s. ř. s. uvádí, že se podává k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím podepsaného soudu, tedy Krajského soudu v Ostravě.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v sobotu dne 3. 9. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v neděli dne 4. 9. 2005 a skončila v pondělí dne 19. 9. 2005. Ve stanovené lhůtě podal stěžovatel kasační stížnost, avšak nesprávně (vzdor správnému poučení Krajského soudu v Ostravě) ji podal u Městského soudu v Praze. Ten však není soudem příslušným, a proto ji správně postoupil soudu příslušnému, jímž je Krajský soud v Ostravě. Kasační stížnost podaná sice ve lhůtě, ale u nepřislušného soudu je však kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepřislušný soud ve lhůtě stanovené pro podání kasační stížnosti tuto odešle soudu, který napadené rozhodnutí vydal, či Nejvyššímu správnímu soudu. Jen tehdy by byla lhůta k podání kasační stížnosti zachována. V opačném případě, tj. pokud nepřislušný soud tak učiní po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, nutno z citovaného ustanovení § 106 odst. 4 dovodit, že lhůta zachována není a jde tudíž o kasační stížnost pozdě podanou. Přitom nutno zdůraznit, že není povinností nepřislušného soudu sledovat lhůtu pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí jiného soudu. Sledování lhůty je povinností účastníka řízení, přičemž jeho pochybení, spočívající v tom, že se neřídil správným poučením procesního soudu a podal své podání jinému (nepříslušnému) soudu, lze přičíst jen k tíži tohoto účastníka.

O takový případ jde právě v projednávané věci, neboť Městský soud v Praze kasační stížnost odeslal až 26. 9. 2006, jak vyplývá ze spisu 3 Nc 1055/2005; tomu ostatně odpovídá i datum doručení kasační stížnosti Krajskému soudu v Ostravě, a to 27. 9. 2005. Stalo se tak nepochybně po lhůtě k podání kasační stížnosti, která skončila v pondělí dne 19. 9. 2005. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž by se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Stěžovateli byl pro řízení ustanoven zástupcem advokát, jenž k výzvě soudu doplňoval kasační stížnost; k výzvě Nejvyššího správního soudu pak úkony právní služby nespecifikoval, proto bylo rozhodnuto o jeho odměně podle obsahu soudního spisu. Z něj plyne, že na výzvu soudu, byť opožděně doplnil kasační stížnost – náleží mu tedy odměna za jeden úkon právní služby a příslušný paušál, celkem 1075 Kč (§ 9, § 11 odst. 1 písm. d/, § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif). Odměna bude vyplacena ve lhůtě stanovené výrokem II. tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu